

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Meoloisio archiepiscopo Florentino. in qua[m] epistola[m] Valla plurimu[m]
inuexit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

Poggiius reuerendo p̄ri Meoloisio archiepo florentino S.D.P.

Cum diuinus meū ip̄e cogitare p̄stantissime pater / quo nam maxime modo tu
 Is erga me meritis singularib; aliqua ex pte gr̄as referre / nihil sane occurrit in quo
 vel minime portumēte tuorū in me beneficiorū / quae quidē maxima existit / pos
 se videat respondere. Quid em̄ mediocri ingenij vir minime opulētus / & hoc me
 diocri rerum statu quo fruimur / in eum cōferre pōt: qui sua virtute / vigilantia / in
 dignitate / & summa in agendis prudētia amplissimā dignitatē / p̄cipuū apud Pons
 nificem locum / summū honorem / summū in eccl̄astica repu. gradum fuerit conse
 curus. Egedē p̄ter meram voluntatē nihil reliquū mihi video esse cōcessum. Cum
 meē facultatē ita in arctū cogant: ut nihil ex eis te dignū queat. p̄dire. Verū cum
 a nobis nil amplius regi debeat / q̄ q̄ntū a iō atq; ope possimus cōtendere: postq̄
 referendū b̄nificij sublata est. sc̄lta salutatū in eo qd̄ datur saltem grati animi signū
 aliqd̄ per me ferre. Exilis q̄dem res erit: sed tua in me q̄ summa est beniuolētia rem
 parū maiorē reddet sua existimatōe: cū p̄sertī ab hoīe sibi deditissimo p̄fiscat̄.
 Scripsi dum postea q̄ redij ad Curā ex Britānis nōnullas ep̄las / & alia q̄daz pro
 ut tempa ferebant: quē cohortatione amicorū / qui p̄pter suam in me affectōnem
 aliquid in eis esse vel leporis / v̄l urbanitatis putant / coegi in parū volumē. existi
 mans ut si non doctis / at saltem rudiorib; aliq̄ in re me satis esse facturū. Sunt em̄
 varijs de rebus que paulo accuratius / reliq̄ vero ut plurimū ex tempe p̄ta admo
 dum diligentia id qd̄ in eis cōspicit a me cōscripta. Ea cum sciam te cum oclū sup̄
 petita cōtinuis curis cupide solere legere: teq; illis intelligā admodū delectari: q̄p̄
 pe qui meis rebus a deo tribuas / ut etiam coram Pōntifice legenda curaris: nolui de
 esse cupiditati tue. Itaq; statui hoc volumē ad te mittere: tū ut sit veluti testimonij
 quoddā animi erga te mei: tum vero / quia ex tuo noīe a dīsciet volumini auctas
 que dam minime cōtemnenda. Nam qui illud ad te destinatū legerint: proculdus
 bio existimabūt aliquid ponderis sibi inesse: q̄ fuerit dignū noīe talis viri. Suscipis
 es igitur equo ut soles anio munusculū hoc a mente tibi amicissima profectū: qd̄
 licet exiguo iudicandum videat: tū tua cōmendatōe maiorē suscipiet dignitatem.
 Qm̄ rerum p̄sentū tum ex animo dantis / tum v̄o ex eius qui recipit iudicio per
 pendi maxime cōsuevit. Vale, mei memor. Ferrarię Idus Februarij.

Poggiius florentinus Antonio Cremon. S.D.P.

Est mihi frequens ac foecunda cōsuetudo cum p̄stantissimo p̄tre ac dño meo
 Ep̄iscopo Laudensi: quem ego obseruo ac colo diligenter: tum propter morū su
 auitatem: tum propter cōmuniū studiorum coniunctionē. Est em̄ vir tum omni
 doctrine genere excellēs: tum vero deditus studijs humanitatis / a quibus ego nō
 sum alienus. Accedit: ut me quoq; diligit habeatq; loco filij: neq; me excipiat fa
 sta quodam / ut multi solent quos adimus: sed summa cum humanitate ac beniuo
 lenna: quae res reddidit me sibi admodum familiare: cum & ego illum frequen
 ter conueniā: ut ip̄e me veluti sibi deditissimum complectatur. Is cum saepissime
 te multis laudibus inter loquendū extulit: tum vero maxime nudius tertius / cum
 Leonardus & Carolus Aretini / Nycholaus de Nicolis viri omnium doctissimi
 egoq; una apud Ep̄iscopum pranderemus. Nam te studijs deditum eloquentiae
 summo ingenio / strauissimis moribus / exquisita doctrina p̄ditum pluribus ver
 bis retulit: deoq; in tua cōmendatione immoratus est / ut om̄es a d tuum nomē
 excitaremur: diligeremusq; & cognitum & absentem. Tanta est enim virtutibus
 vis ut nosti: ut etiam ignotos in quibus ea cōmendet / nos prouocet atq; impellat
 ad amandum. Ego autem licet his quos retulit nulla in re sim comparādus: equa
 bo tamen om̄es affectione erga te & charitate. Quā ut cognoscas: q̄ primū ex ara
 ut ad te hos versus / tanq̄ voluntatis meē iudices. Ea est: ut te diligā deinceps / cha
 rump; habeam: qd̄ ut fiat mutuū te vehementer rogo. Vale.

In hanc epi
 stola Valla
 inuexit

Opus ep̄la
 rum cur col
 legerit.

Amicū cō
 mendatū.